

אבות ובנים

הצדיק מיכנאל זי"א

breslevcity.co.il

מצבת ציון רבנו הקדוש אור העולם רבי **נחמן מברסלב** ז"ע "א באומן

הבטיח שכל מי שיבוא אל ציונו הקדוש ויאמר שם את התיקון הכללי ויציא מהשאל תחתית ויעשה לו טובה נצחית

ציון הצדיק מיבנאל כ"ק **מוהרא"ש** זצוק"ל ביבנאל עיר ברסלב

בצוואתו ציווה לחרוט
על מצבתו את ההבטחה
החזקה תרוקים ורווקות
והבטיח להיות מליץ יושר
לכל מי שיבוא אל קברו
ללמוד ולהתפלל

קונטרס

אבות ובנים

יגלה מעלת אחדו בין האבות והבנים, ויתן
עצות לכל אב איך שיצליח עם בנו להעלותו על
דרך הישר, דרך התורה והאמונה, ויזכה לרוות
ממנו רב נחת דקדושה.

בנוי ומיסד על פי דברי
רבנו הקדוש והנורא, אור הגנוז והצפון
בוצינא קדישא עלאה, אדונינו מורנו ורבנו
רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו
ועל פי דברי תלמידו, מורנו
הגאון הקדוש, אור נפלא, אשר כל רז לא אגיס ליה
רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו
ומשלב בפסוקי תנ"ך ומאמרי חז"ל הקדושים,
מגמרא ומדרשים וזהר הקדוש.

הובא לדפוס על-ידי
חסידי ברסלב
עיר הקדש יבנאל תובכ"א

קרן הדפסה "היכל הקודש" שע"י עמותת "ישמח צדיק"

להשגת הספר הזה וספרים אחרים בהוצאת הקרן:

04-6721909

טלפון נוסף: **04-6656666**

ספרי רבי נחמן מברסלב זיע"א

ספרי כ"ק מוהרא"ש זיע"א

קונטרסים לזיכוי הרבים ועוד

פרטי חשבון לתרומה/העברה:

בנק הדואר סניף 001 מספר חשבון 3397375 ע"ש עמותת "ישמח צדיק"
ניתן לתרום לעמותה באמצעות אפליקציית "ביט" לנייד מס' 055-9269726

זכות הרבים יכולה להיות שלך! 04-6656666

באפשרותך להקדיש קונטרס לרפואה, להצלחה, לעילוי נשמת, לברכה ולכל הישועות ולזכותך ולזכות יקירך (ההקדשות מתפרסמות בסוף החוברת)

קונטרס

אבות ובנים

א.

בני! אבקש אותך מאד, שתעצר לרגע, ותתישב בדעתך היטב, ותשמע בקולי, ותכניס בלבך דבורים אלו שאני רוצה לדבר אתך. הוי יודע שהקדוש-ברוך-הוא עשה אתך חסד חנם, ונתן לך בנים זכרים, אשר זו המתנה הכי יפה שיכולים לקבל ממנו יתברך, ועל-כן אבקש אותך מאד, ראה לשמר על המתנה היקרה שנתן לך הקדוש-ברוך-הוא. כי לצערנו הרב, אנחנו עדים, שבני-אדם טפשים, ומאבדים במו ידיהם את המתנה היקרה שקבלו מהבורא יתברך שמו - בנים זכרים. ומבזבזים את האוצר הנורא והנפלא מאד שיש בידיהם, ואחר-כך גדלים, והם בורחים לו מתחת ידיו, אזי הוא אוכל את עצמו, ובוכה ומבכה שמים וארץ, איך אבדתי את בני, שגדלתי ורוממתי, ואיך נתקים אצלי הפסוק (ישעיה א, ב): "בנים גדלתי ורוממתי, והמה פשעו בי"; ואתה שוכח, שבהיותם ילדים קטנים, זלזלת בהם, ולא היתת לך סבלנות אליהם, ולא הורדת את עצמך אליהם, ובקשי דברת אתם;

תמיד צעקת עליהם, השפלת אותם, שברת אותם, קראת להם בכל מיני שמות של גנאי, אף פעם הילדים שלך לא שמעו מלה טובה ממך, רק בזיונות, עלבונות ובקרת, וכך גדלו כל ימי נעוריהם. ועכשו כשהם גדלים, הם מתנקמים בך, ואתה מתחרט על מעשיך, כי אתה רואה אילו פרות גרועים יצאו לך. לא תארת שיהיו לך ילדים שובבים כאלו, לא תארת לעצמך שתהיה לך עגמת נפש כל-כך גדולה מבניך, שגדלו פרות מרורים ודוקנניים, ויצאו לתרבות רעה, השם ישמר. והכל אתה אשם, כי בהיותם קטנים לא הורדת עצמך אליהם, ולא נתת להם תשומת לב, נתקת את כל הקשרים עמם, לא היה לך זמן אליהם, תמיד כשבנך בא אליך לשאל איזה דבר, צעקת עליו: לך מפה, תצא מפה, וכדומה כל מיני לשונות של גנאי, כי היית עסוק בהמון עסוקים, רק לא בילדיך. לכן מה אתה רוצה עתה מבנך שגדל טפש ושוטה גמור, הרי רבנו ז"ל אמר (ספר המדות, אות בנים, סימן קז): הבנים שוטים כשאביהם כעסן; כי בדרך כלל ילדים קטנים סקננים, ושואלים את אביהם כל דבר: אבא, מה זה? אבא, איך זה?! ואם יש לאב סבלנות לבניו, אזי גדלים מצלחים בחייהם, ונעשים פקחים, אבל אם האבא אין לו סבלנות לילדיו, אזי מתפרץ עליהם, שובר אותם, משפיל

אותם, מרחק אותם, ואיננו סבלן כלפיהם. ומספנים הבנים, אין להם מי שיענה על שאלותיהם וספקותיהם. ולכן הם גדלים שוטים. ולכן, בני היקר! מאחר שנתן לך הקדוש-ברוך-הוא מתנה – בנים זכרים, ראה למסר את נפשך ולעזב את הכל על-כל-פנים פעם בשבוע, וראה לתת להם שעה אחת תשומת לב, ותדבר אתם ותלמד עמם, ותתעניין בכל אשר עובר עליהם. כי עובר כל שבוע, ואתה בקשי רואה את הבנים שלך, ואתה טרוד ועסוק באלפי ענינים, ואין לך סבלנות ועצבים אל בנך, אזי לכל הפחות תקדיש שעה אחת במוצאי שבת, ותקח אותם אל איזה בית-המדרש, ושם תלמד אתם ותדבר עמם, ותספר להם ספורים, ותתעניין בכעיותיהם. ואל תאמר שאין לך זמן, כי כל השבוע אמרת כך, ואם אתה רוצה שיהיו לך בנים מצלחים, ראה לנתק את עצמך מכל העולם לכל הפחות שעה אחת בשבוע, ואז לא יהיה לך עסק עם שום בריה שבעולם, אין משפחה, אין ידידים, אין עסקים, אין טלפון, אין שום דבר, רק "אבות ובנים" – אתה והבנים שלך. לזאת, עדיף שהמקום שתקח לשם את ילדיך יהיה בבית-המדרש דיקא, ששם אין שום הפרעות, ושם תדבר אתם, ותלמד אתם ותבחן אותם מה שלמדו כל השבוע. ואם הם חלשים בלמוד, זכר היטב, שזו

אשמתך ולא אשמתם, אל תצעק עליהם ואל תתפרץ עליהם, אלא תן להם תשומת-לב, תתעניין בבכעיותיהם, ותשמע בכבוד ראש את אשר יש להם לומר, תוריד עצמך אליהם, וכך יגדלו מצלחים בחייהם, כי רבנו ז"ל אמר (ספר המדות, אות בנים, חלק ב', סימן ב'): סגלה לבנים - להקטין את עצמו; בזה שאדם מקטין עצמו, ויורד אל כל הבנים, ומדבר אתם, משחק אתם, מספר להם ספורים, ומתעניין במצוקותיהם, על-ידי-זה הילדים מצליחים מאד. לזאת, אהובי, בני! אם אתה רוצה להצליח עם בנך, שיגדלו יהודים מאמינים בו יתברך, ומוסרים נפשם על קדוש שמו יתברך, לומדים תורתו הקדושה שהיא חכמתו יתברך, ומקיימים את מצוותיו יתברך, שהם רצונו יתברך, ראה ליחד לך שעה אחת בשבוע, ואז תהיה מאחד עם בנך. והמקום הכי טוב זה לא בבית, אלא מחוץ לבית, באיזה בית-הכנסת או בית-המדרש, שהוא מקום קדוש מאד, משכן השכינה, ושם תדבר עם בנך, ותלמד עמהם את כל אשר למדו כל השבוע, וזה יגביה את מחם ודעתם ושכלם, ויתרחב לבכם, ויתהדק הקשר בין "אבות ובנים", ותחדר ביניהם אהבה זה לזה. ואל תאמר מה תועיל שעה אחת בשבוע הלא יש כל-כך הרבה לעבד עם בני, כי הם שובבים וחסופים, מלאים מדות רעות, עזות,

אינם מנמסים, אל תאמר כן, כי בזה שתגנב שעה אחת בשבוע, ותקח את בניך הזכרים דיקא אל בית-המדרש, ותלמד אתם איזה למוד, בזה אתה בונה אותם, בזה אתה מחיה אותם, ובזה אתה מקשר אותם אליך. ואף שבהתחלה לא תראה שום פעלה, אבל אם תהיה עקשן גדול על זה, שבכל מוצאי שבת אתה מקדיש שעה אחת בשביל הבנים הזכרים שלך, במשך הזמן תראה שנוי גדול מאד, העקר בל תהיה חכם בעיניך, אלא תקים את דברי אלה שאני מבקש אותך, שתחוס ותחמל על בניך הזכרים. ואם אתה רוצה לרוות רב נחת דקדושה מהם, ראה למסור נפשך לגנב שעה אחת בשבוע, ועדיף במוצאי-שבת, ותקח אותם לבית-המדרש דיקא, ששם אין שום מניעה ועכוב - לא מצד המשפחה ולא מצד הקרובים והידידים, ולא מצד עסקיך וטלפונים וכדומה, שם אין כלום, רק אתה ובניך מאחדים "אבות בנים" עם הקדוש-ברוך-הוא. אם תשמע בקולי ותקים את דברי - תצליח מאד. ואף שאתה תטען, שאינך תלמיד חכם, ואתה בעצמך לא למדת, ומה אתה יכול להעביר לבניך הזכרים? ! אל תאמר זאת, אלא בזה שתשב אתם ביחד שעה אחת, ותתן להם תשומת לב, תספר להם ספורים, ותלמד עמם הלכות הנחוצות יום יום, ותדריך אותם, בזה

אתה בונה אותם; כי אצל הבנים זכרים, כל מה שאבא אומר – זה קדש, קדש קדשים, ואפלו שהאבא איש פשוט מאד, והוא בעל עסק: נגר, סנדלר, חיט וכדומה, עם כל זאת הבנים זכרים מסתכלים על האבא ושומעים בקולו. ובפרט כשהם עדין קטנים. ואם תשמע בקולי ותגב שעה אחת בשבוע לבוא עם בניך הזכרים לבית-המדרש ותלמד עמהם, ותדבר עמהם, ותספר להם ספורים מפרשת השבוע, ותחדיר בהם אמונה פשוטה בו יתברך, אשר אין בלעדיו יתברך כלל, ותמיד תדבר ממנו יתברך, אז תראה אילו ילדים בריאים בנפשם ובשכלם תזכה, ואיך תצליח עמהם בגשמיות וברוחניות. וכבר אמר רבנו ז"ל (ספר המדות, אות בנים, סימן סד): צריך ללמד את התינוק דרך ארץ מנעוריו. ועליך להבין אהובי, בני, שהבנים הטובים אינם צומחים על אילנות, אלא כפי ההשקעה שמשקיעים בהם – בן זוכים לקצר מהם אחר-כך. ולכן, בני, כשעדין ילדיך קטני קטנים, תקח אותם לבית-הכנסת שעה אחת בשבוע במסירות נפש הכי גדולה, ואל תסתכל על קר, גשם, שלג, רוחות, חם ושרב, אלא בא תבוא ברנה אל בית-המדרש, שהוא מקום משכן השכינה, ושם דיקא תדבר אתם, ושם תספר עמהם כל מיני ספורי צדיקים, ועל-ידי-זה נכון לבך יהיה בטוח, שיהיו לך בנים מצלחים

בתורה וביראת שמים, מצלחים בעסקי העולם הזה. ואף שאני יודע, אהובי, בני, שיבא היצר וילביש עצמו במצוות, כמובא (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן א'), ויאמר לך: הרי יש איזו אלמנה לעזר לך, יש איזה עני לשמע לו, יש איזו סעדה נחוצה, יש איזו אספה מעניינת וכדומה כל מיני מצוות שיביא לך היצר – תלעג לו, ותאמר לעצמך: שעה אחת אני מכרח לתת לבנים זכרים שלי, כל השבוע אינם רואים אותי, ואינם מדברים עמי, הבה אקבץ אותם יחד לבית-מדרש, ושם אלמד אתם, ושם אדבר עמהם. אינך יכול לתאר ולשער אהובי, בני, הרשם הגדול שיעשה דבר זה אצל בניך הזכרים, אשר בדרך כלל מאד קשורים אל האבא. לזאת, אהובי בני, ראה ממוצאי שבת הקרוב, לקחת את הבנים הזכרים שלך לבית-המדרש, ותשתדל שיהיה יחוד בין "אבות ובנים". ותדבר אתם ותלמד עמהם, ותעבר על החמר שלמדו כל השבוע. ואם תשאל, אהובי, בני, למה דוקא שעה אחת במוצאי-שבת דיקא? אלא כך מובא בשם צדיקים קדושים, שפפי שמתחיל השבוע, כך יהיה כל השבוע. אם תמסר את נפשך במסירות נפש בפעל ממש לגנב שעה אחת במוצאי שבת לדבר עם ילדיך, ולספר להם ספורים, ולבחן אותם את אשר למדו כל השבוע, ותחזק ותעודד ותשמח אותם,

ותתענין בבִּעְיֹותֵיהֶם, ותתן להם לְדַבֵּר בְּחִפְשֵׁיֹות, ולא תצַעֲק
 עֲלֵיהֶם ולא תשְׁפִיל אוֹתָם, אֲלֵא תִרְחִיב לָהֶם אֶת הַמֶּחַ וְהַשְּׁכָל,
 תִּשְׁחַק עִמָּהֶם, ותתן להֶם פְּרָסִים, זֶה יוֹרֶה לָךְ דֶּרֶךְ עַד שָׁגַם
 בְּאֲמָצֵעַ הַשָּׁבוּעַ יִשְׁתַּלֵּם לָךְ לִגְנֹב עוֹד שְׁעָה וְעוֹד שְׁעָה, כִּי
 תִרְאֶה בְּמוֹ עֵינֶיךָ אֶת גְּדֹל הַהֲצֻלָּחָה שֵׁישׁ בְּאֶחָד "אָבוֹת
 וּבָנִים". לְזֹאת, בְּנֵי! רְאֵה לֹא לֵהִיֹוֹת בְּטֹלָן, וְזָכֹר הֵיטֵב, אֲשֶׁר
 הַבָּנִים זֹכְרִים הֵם הָעֵינַיִם שְׁלֶךְ, וּמָה לֹא יַעֲשֶׂה אָדָם כְּדֵי לִשְׁמֹר
 אֶת הָעֵינַיִם שְׁלוֹ? ! וְאִיזָה אֲבָא אֵינוֹ רוֹצֶה לְרֹאוֹת נַחַת מֵהַבָּנִים
 הַזֹּכְרִים שְׁלוֹ? ! אִיזָה אֲבָא אֵינוֹ רוֹצֶה לְרֹאוֹת, שֶׁהַבָּנִים
 הַזֹּכְרִים שְׁלוֹ הוֹלְכִים בְּדַרְכּוֹ? ! לְזֹאת, אֶהוּבִי, בְּנֵי! כְּשֶׁעֲדִין
 יִלְדִיךָ קְטַנִּים, תִּמְשֹׁךְ אוֹתָם שְׁעָה אַחַת לְבֵית-הַמְדָּרֶשׁ, וְשֵׁם
 תִּדְבֹר אִתָּם וְתִלְמַד אִתָּם, וְתַחֲזֹק וְתַעֲוֹדֵד וְתִשְׁמַח אוֹתָם,
 וְתִדְבֹר עַל לִבָּם דְּבָרֵי נַחֲוּמִים, וְתִתְעַנֵּין בְּבִעְיָתָם, וְאֲפֹלוּ
 שְׁמִסְפָּרִים לָךְ שְׁטִיֹוֹת וְקִטְנוּנִיֹוֹת, תוֹרִיד עֲצָמָךְ אֲלֵיהֶם,
 וְתִתְעַנֵּין בְּבִעְיֹוֹתֵיהֶם, וְיִהְיֶה אֲצִלָּךְ חָשׁוּב מְאֹד כָּל דְּבוּר
 וְדְבוּר שֶׁאַתָּה מְדַבֵּר אִתָּם. כִּי דְבַר זֶה חָשׁוּב וְנַחוּץ מְאֹד, כִּי
 הַבָּנִים זֹכְרִים רוֹצִים אֲבָא חֵם, אֲבָא מְסוּר אֲלֵיהֶם, אֲבָא
 הַמִּתְעַנֵּין בְּבִעְיֹוֹתֵיהֶם. וְאִם תִּקְיָם אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהִים, אֲזַ תִּצְלִיחַ
 מְאֹד עִם הַבָּנִים הַזֹּכְרִים שְׁלֶךְ, וְיִגְדְּלוּ בְּרִיאִים בְּנִפְשָׁם
 וּבְשִׁכְלָם, בְּרִיאִים בְּמִדּוֹתֵיהֶם. אֲבָל אִם לֹא תִשְׁמַע בְּקוֹלִי,

ולא תקים את אשר אני מבקש אותך, אני מכרח לומר לך, שאתה רשע מרשע, רוצח, ולא אכפת לך מהבנים הזכרים שלך, ואתה מפקיר אותם, ולבסוף תאכל את הדיסה שבשלת לעצמך; וכשיגדלו – יפרקו על מעל צוארם, ויתחצפו אליך, ואף יגביהו ידים עליך, רחמנא לצלן, ויגנבו ויגזלו, עד שישבו בבית-סהר, השם ירחם, והקולר תלוי בצוארך, ולא תוכל להתחמק מהאשמה. אבל כבר יהיה מאחר מדי, ותבכה יומם ולילה איך יצא ממך ילד פרא כזה, ותשאל איך ומה יצא ממני בן בליעל כזה, מה עשיתי רע?! אבל יהיה כבר מאחר, ותמרט שערות ראשך מרב צער ויסורים, ויתפוצץ לבך, ותתביש לצאת בחוץ, מחרפת הבנים הזכרים שלך. אבל אל תבא בטענות, כי אתה אשם בדבר. לזאת, בני, בני! שים דברי אלה בתוך לבך. וזכר היטב, שבזה שתגנב שעה אחת בשבוע, ותהיה אף ורק קדש קדשים לבנים הזכרים שלך, ותדבר עמהם ותלמד עמהם ותדריך אותם בדרך אהבה, בדרך שמחה, ותספור להם כל מיני ספורים, בזה תבנה אותם נפשית ושכלית, ויתרחב דעתם ומחם, ויגדלו בריאים בנפשם ובשכלם, ותרוה מהם רב נחת דקדושה.

ב.

אהובי בני! עליך לדעת, שהקדוש-ברוך-הוא נתן לך מתנה בנים יקרים, שהם יהלומים, אזי עליך לשמר עליהם מאד מאד, כמו שאתה שומר על בבת עיניך; כי סוף כל סוף מה ישאר ממך? רק אלו הבנים שיאמרו עליך קדיש. ולכן ראה למסר נפשך לחנך אותם בחנוך תורני, חנוך של אמונה בו יתברך, חנוך של יראת שמים וקיום המצוות בשמחה, חנוך של דרך ארץ ומדות טובות כלפי הזולת. לזאת אתה צריך להשקיע בהם הרבה, ואל תתחמק כאלו אתה עסוק באלפי ענינים, ואתה כבר מספיק לך, ויצאת ידי חובתך, אלא עליך לזכר היטב, כי מלבד כל זאת, כדאי לך ששעה אחת בשבוע תמסר את כל כליך אל בנך הזכרים. והזמן הטוב ביותר הוא במוצאי-שבת, שאז מתחיל השבוע הבא, ואם תנדב שעה בשביל הבנים שלך, אין למעלה מזה. כי הבנים ירגישו שיש להם אבא, יש להם מי שמתעניין בענינם, יש להם חם אבהי. ולכן ראה, אהובי, בני! ששעה אחת בשבוע תהיה פנוי מכל עסקיך, ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך או להטות את דעתך או להמשיך אותך לשאר דברים, אלא שעה אחת בשבוע אתה מכרח למסר בעבור הבנים הזכרים שלך, ואם אינך עושה את זאת, עליך לזכר שאתה רשע מרשע, רוצח

ממש, ושלא יהיו לה טענות אחר-כך, שהבנים שלך ידרדרו ויקחו סמים, או יפרקו על לגמרי, רחמנא לישזבן, ויפגמו בבירת, ויכשלו בכל מיני חטאים ועוונות, כי כבר יהיה מאחר, ואתה תהיה אשם. לזאת אהובי, בני! מאחר שנתן לך הקדוש-ברוך-הוא בנים זכרים, זו המתנה הכי יפה שהוא יתברך נותן לאדם, כי כך אומרים חכמינו הקדושים (גדרים סד:): כל אדם שאין לו בנים – חשוב כמת; כי אין לו עם מי לדבר, אין לו עם מי להתחלק בדעתו. וכך אומרים חכמינו הקדושים (בבא בתרא קלט.): דעתו של אדם קרובה אצל בנו; כי בנים זכרים הם עקר הפאר והיפי והחן של האדם, ודרכו של אדם שנמשך יותר אל בנים זכרים. לזאת, ראיה למסר נפשך בעבור בנך, ותחזק ותעודד ותשמח אותם, ותדבר על לבם, ובזה יהיה קשר בין "אבות ובנים", כי בזה שאדם מוסר שעה אחת בלבד בשבוע בעבור בניו, זה כבר משנה את הגישה בין האבא והבנים. ומה אנחנו רואים? שרוב רבם של בני-אדם טפשים ושוטים ורוצחים, ולא אכפת להם מהבנים הזכרים שלהם, והם עסוקים באלפי עניינים, אבל לא עם בניהם, אין להם פנאי וסבלנות ועצבים בעבורם, ומזה נוצר קרע בין "אבות ובנים", עד שבמשך הזמן אין שפה משתפת ביניהם, עד שנעשים ככעס וברגז זה על זה, עד

שֶׁהַבֵּן בּוֹרַח מֵאָבִיו לְגַמְרֵי. וּבְכָל זֶה הָאֵב אָשֵׁם, כִּי לֹא הִיָּה לוֹ זְמַן אֲפִלּוֹ שְׁעָה אַחַת בְּשָׁבוּעַ בְּעִבּוּרוֹ. וְזֶה גֵרַם לוֹ, שֶׁהַבָּנִים זְכָרִים מוֹרְדִים בּוֹ. לְזֹאת רָאָה, אֶהוּבֵי בְּנֵי, מֵה לְפָנֶיךָ, וְתִהְיֶה פִקַּח, שְׁמֵה־שָׁבוּעַ הַבָּא עָלֵינוּ לְטוֹבָה, תִּקַּח אֶת בְּנֶיךָ הַזְּכָרִים לְבֵית הַמְדָרֶשׁ בְּמוֹצָאֵי-שַׁבָּת, וְתִלְמַד עִמָּהֶם שְׁעָה אַחַת, וְתִדְבֵר אִתָּם, וְתִתְעַנֵּן מֵה כּוֹאֵב לָהֶם, וְתִסְפֹּר לָהֶם סְפוּרִים, וְתִתֵּן לָהֶם תְּשׁוּמַת-לֵב, וּבְזֶה אִתָּהּ בּוֹנֶה אוֹתָם. וְיִהְיֶה לָךְ הַרְבֵּה נַחַת מֵהֶם. וְהִכַּל תְּלוּי רַק בְּשְׁעָה אַחַת בְּשָׁבוּעַ. וְאִם תַּעֲשֶׂה אֶת זֹאת, אֲזִי לֹא תוּכַל לְהוֹדוֹת לִי כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ, לֹא-כֵן אִם תִּהְיֶה חָכֵם בְּעֵינֶיךָ, וְתִהְיֶה עָסוּק בְּאֲלֵפֵי עֵנִינִים, וְרַק לְבִנְיָךָ הַזְּכָרִים לֹא יִהְיֶה לָךְ פְּנָאִי, תִּדְעַ שְׁאִתָּהּ הָאֲכֹזֵר הַגָּדוֹל בְּיוֹתֵר, וְתִבּוֹא אַחֲרֶיךָ לְכַכּוֹת בְּחַנָּם, כִּי כָּבֵר לֹא יוֹעִיל לָךְ בְּכִי, כִּי אִבְדֶּתְ אֶת בְּנֶיךָ, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן. כִּי אִם לֹא נוֹתְנִים תְּשׁוּמַת-לֵב לְיִלְדֵים, וְאִין מִתְעַנִּינִים בְּצַעֲרָם וּבְמַה שְׁעוֹבֵר עֲלֵיהֶם, עַל-יְדֵי-זֶה מֵאֲבָדִים אוֹתָם, לְזֹאת, אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, אֶהוּבֵי, בְּנֵי! שֶׁתַּחֲשֵׁב פְּעָמִים מִי יוֹתֵר חָשׁוּב – הַבָּנִים הַזְּכָרִים שְׁלָךְ אוֹ שְׂאֵר בְּנֵי-אָדָם? ! הֵן אֲמַת, שְׂרָצוֹנָךְ לַעֲשׂוֹת הַרְבֵּה מְצוּוֹת לְקָרֵב בְּנֵי-אָדָם לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲבָל מִדּוּעַ לֹא תִזְכּוּר, שֶׁהַחַיּוּב הָרִאשׁוֹן צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת בְּבֵית עִם הַבָּנִים הַזְּכָרִים שְׁלָךְ, וְתִמְסַר נַפְשָׁם בְּעִבּוּרָם, וְתִשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְקָרֵב

אותם, לחבב אותם וליקר אותם, ולתת להם תשומת-לב. ותזכור היטב מאמרם ז"ל (שבת י:): לעולם אל ישנה אדם בנו בין הבנים; אלא תתן תשומת-לב לכל הבנים יחד, לכל אחד את המגיע לו, וכל אחד כפי דעתו ושכלו וחכמתו. והלבש עצמך בכל מיני לבושים, ותמסר עצמך בעבורם, אז תראה סוף כל סוף הרבה נחת מבניך הזכרים, והם ימשיכו את ההמשך שלך, כי הבנים הזכרים יורשים את דעת אביהם, כמאמרם ז"ל (עדות, פרק ב'): האב זוכה לבן בנוי בכח ובעשר ובשנים וכו'. ולכן, אהובי, בני, אם אתה רוצה שיהיו לך בנים זכרים ומצלחים עד מאד, ראה להיות פונה מכל עסקיך של הבלי העולם הזה, וצריך שתדע, כי ההכרח לגנוב שעה אחת בשבוע בעבורם, ותקח אותם לבית-המדרש ותלמד אתם, ותדבר אתם ותתענין בצרכיהם, ואל יקלו בעיניך דברים אלו, כי בנפשך הם, כי רבים חללים הפילו אלו החכמים בעיניהם, שהיו עסוקים בהרבה ענינים ומצוות לא התענינו בבניהם הזכרים, וכך אבדו אותם במו ידיהם. ולכן ראה, אהובי, בני, להיות פקח, שמהיום תקבל על עצמך שבמוצאי-שבת הקרוב כבר תלך לבית-המדרש הקרוב לביתך, ושם תשב עם הבנים שלך, ותלמד עמם תורה, ותעזר להם במה שחסר להם, ותבחן אותם, ותהיה חזק בזה מאד, ואז תהיה בטוח,

שִׁיְהִיו לָךְ בָּנִים זְכָרִים הַמְסוּרִים אֵלֶיךָ בְּלֵב וְנַפֶּשׁ; כִּי בְּאֵמֶת
עֲלֶיךָ, אֱהוּבִי, בְּנִי, לְדַעַת, שֶׁהִילָדִים מְעֵרִיכִים מְאֹד בְּשַׁעֲה
שֶׁהָאָבָא נוֹתֵן אֶת כָּלוּ בְּשִׁבְלֵם אֶפְלוּ שַׁעֲה אַחַת בְּשָׁבוּעַ,
וּמְכַל שָׁכָן אִם תִּתְחַיֵּל אֶת הַשָּׁבוּעַ עִם שַׁעֲה אַחַת, שֶׁתִּתְרַם
בְּעֵבוּר בְּנֵיךָ הַזְּכָרִים, וְתִלְמַד עִמָּהֶם תּוֹרָה וַיִּרְאֵת שְׁמַיִם,
וְתִתְדַיר בָּהֶם אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִרְאֶה אֶת הַתּוֹעֵלֶת
הַיּוֹצֵאת מִזֶּה, אֲזִי יִכְנַס בְּךָ רְצוֹן חָזָק לְגַנֵּב עוֹד שַׁעֲה וְעוֹד
שַׁעֲה בְּאֵמֶצֶע הַשָּׁבוּעַ, וְתִמְסֹר עֲצֻמָּךְ כָּל-כָּךְ לְבְנֵיךָ הַזְּכָרִים,
וְאֲזוּ דִיקָא, תִּרְוֶה מֵהֶם רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה, וַיִּגְדְּלוּ פַקְחִים; כִּי
כְּשֶׁהָאָבָא מְסַבֵּיר לְבָנָיו כָּל דְּבָר, וּמוֹסֵר אֶת כָּל כָּלוּ בְּעֵבוּרָם,
עַל-יְדֵי-זֶה נִתְהַפֵּף דַּעְתָּם וְנִתְרַחַב לִבָּם, וּמִתְקַשֵּׁר קֶשֶׁר חָזָק
בֵּין "אָבוֹת וּבָנִים", שֶׁזֶה הַנַּחַת-רוּחַ הַכִּי גְדוֹל, שֶׁאָדָם זוֹכֶה
בְּחַיָּיו לְרֵאוֹת בְּהַצְלַחַת בְּנָיו הַזְּכָרִים. לְזֹאת רֵאָה, אֱהוּבִי, בְּנִי,
לְצִיַּת אוֹתִי, וְתִמְסֹר נַפְשְׁךָ לְקַיִם אֶת דְּבָרִי, וְלֹא תִתְחַרֵּט - לֹא
בְּזֶה וְלֹא בְּכָא בְּכָא לְנִצַּח נִצָּחִים.

ג.

צְרִיךְ שֶׁתִּדַּע, אֱהוּבִי, בְּנִי! מֵאַחַר שֶׁזָּכָה אוֹתָךְ הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא עִם בָּנִים זְכָרִים, עֲלֶיךָ לְשַׁמַּח מְאֹד, וְעֲלֶיךָ לְמַסֵּר
נַפְשְׁךָ בְּעֵבוּר חֲנוּכָם, לְחַנֵּךְ אוֹתָם בִּירְאֵת שְׁמַיִם שְׁלֵמָה,

באמונה ברורה ומזככת, ותמיד תדבר עמָהֶם רק מהקדוש-ברוך-הוא, ותחדיר בהם דעת ושכל ובינה איך לעבר את זה העולם בשלום, ותדבר עמָהֶם תמיד דבורי יראת שמים. ואין לתאר ואין לשער את גדל הזכות הזו. וכך אומרים חכמינו הקדושים (שבת קכז.): המגדל בניו לתלמוד תורה, אוכל פרותיהם בעולם הזה; כי בזה שמלמדים את הבנים הזכרים את התורה הקדושה, ורואים איך שמתנהגים בדרך התורה והאמונה, על-ידי-זה הם גדלים מצלחים בחייהם. ולכן ראה, אהובי, בני, למסר נפשך בעבור גדול בניך הזכרים, ותלמד עמָהֶם את התורה הקדושה, ותמסר את כל כליך אליהם, כדי לחנכם. כי כשהאבא מחנך את בניו הזכרים, הרי הם גדלים מצלחים מאד. אך צריכים סבלנות גדולה לבנים, כי בדרך כלל הם שוכבים מאד, ומעצבנים את ההורים, ובפרט את האבא, שהוא עסוק מאד בעניינים שונים, וטרוד בטרדות הפרנסה, ומלא צרות ויסורים וחובות, עלבונות ושפיכות דמים, עם כל זאת על האבא להבין, שסוף כל סוף מה נשאר ממנו? רק הבנים הזכרים שלו, שהם נושאים את שמו, ולכן כדאית ההשקעה להשקיע בהם בחנוכם, לתת להם חנוך כשר, חנוך של אמונה פשוטה בו יתברך, שזה בונה את אישיותם ואת הבטחון העצמי שלהם; כי על-ידי תקף

האמונה נבנה הבטחון העצמי, והם גדלים מצלחים בחייהם. וזה עקר הנחת-רוח לאבא – כשרואה שבניו הזכרים מתיגעים בתורה, שאז אפלו כשכבר נסתלק מזה העולם, יש לו נחת-רוח בשמים, כמאמרם ז"ל (בראשית רבה, פרשה מט): כל מי שיש לו בן יגע בתורה, כאלו לא מת; וזו הנחת-רוח הכי גדולה של האדם – שמשאיר בנים זכרים בזה העולם, ולומדים את התורה הקדושה, ומתנהגים בדרך היראה, כפי שקבלנו מאבותינו ומאבות אבותינו, עד קבלת התורה בהר סיני. וכך אומרים חכמינו הקדושים (בראשית רבה, פרשה סג): האבות עטרה לבנים והבנים עטרה לאבות; ולכן ראה למסור את נפשך לחנוף הבנים שלך, ואל תהסס כרגע ליסר אותם. וכך אומרים חכמינו הקדושים (תנחומא שמות): ללמדך שכל המוניע מבנו מרדות, סוף יוצא לתרבות רעה ושונאו. ובודאי צריכים שכל ודעת לדעת איך להתנהג עם הבנים, שאפלו כשהוא מיסר אותם, צריך להיות באהבה אפיהית, כי גם התוכחה צריכה להיות תוכחה של אהבה, כמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ח'); ותשתדל מאד לרחם על הבנים הזכרים שלך, ואל תכה אותם ברציחה, אלא תיסר אותם באהבה. וכמו שאמר החכם מכל אדם (משלי כב, ו): "חנף לנער על פי דרכו, גם יזקין לא יסור ממנו"; שצריכים

לחנך את הבנים הזכרים כל אחד על-פי דרכו, ולא ללכת אתם באכזריות, ומכל שכן שלא לבזות אותם ולא לפגוע בהם, אשר זו רציחה מאין כמוה. לזאת ראה, אהובי בני! כדאית ההשקעה שאתה משקיע בבנים זכרים שלך, כי כך אומרים חכמינו הקדושים (תנחומא ויקרא): בזכות הבנים, אבותיהם מתכבדים; כי בזה שתחנך את הבנים הזכרים שלך לתורה וליראת שמים ולאמונה ברוחה ומזככת, ויהיו לה בנים צדיקים, על-ידי-זה תתכבד על ידם, ואיזה נחת-רוח זה לראות במו עיניו בהצלחת הבנים הזכרים שלו. ולכן ראה, אהובי בני, למסור נפשך בעבור חנוך הבנים שלך, ותעזב את כל העולם כלו, ותקבל על עצמך קדם לחנך אותם, ותרחם עליהם, ותשתדל רק בטובתם, ותמיד תדבר אתם באהבה, ותמשך את לבבם אליו יתברך. וככל שתכניס אמונה פשוטה בבנים הזכרים שלך, על-ידי-זה יגדלו בריאים בנפשם ובשכלם, ויהיו הכי מצלחים בחייהם, רק שמר מאד לא להשפילם ולא לבזותם ברבים, ואפלו אם אתה רוצה ליסרם, זה צריך להיות בחדרי חדרים, שחבריהם לא יראו, כי אם מבישים את הבנים ברבים, ומכל שכן בין חבריהם, בזה שוברים אותם לגמרי, ושופכים דמם, ועושים אותם בעלי מומים בגופם ובנפשם. לזאת אהובי, בני! ראה מה לפניך,

מסרו לך יהלומים, שהם הבנים הזכרים שלך, ראה לשמר אותם מכל משמר, ותדון אותם לכף זכות, ומכל שכן שלא ימלט בית, שלא תהיה בו תמיד כבשה שחורה שעושה בעיות יותר מכל הבנים, על-כן ראה לקרב את הבן הזה בדרך אהבה, ובחכמה ובינה יתרה, ואל יקלו בעיניך דברים אלו, כי בנפשך הם. לזאת, ראה אהובי, בני, למסר את עצמך בעבור חנוך הבנים הזכרים שלך, ותרחם עליהם מאד מאד, ותעזר להם ככל יכלתך, כי כך אומר רבנו ז"ל (ספר המדות, אות בנים, סימן צו): מי שאין לו רחמנות על בניו, בידוע שאין לו חלק בשכל דקדושה; כי מי שדבוק באמת בחי החיים בו יתברך, ויודע ועד אשר אין בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, הוא מוסר את נפשו בעבור בניו, ומשתדל שהם יחדירו בעצמם אמונה פשוטה בו יתברך, וילמדו את התורה הקדושה, ויקימו מצוותיו יתברך בשמחה עצומה. לזאת ראה, אהובי, בני היקר, לכבד וליקר את הבנים הזכרים שלך, ותמסר נפשך בעבור גדולם, ואל תדאג על פרנסתם, כי כך אמר רבנו ז"ל (ספר המדות, אות בנים, סימן מג): אין צריך האדם לדאג על פרנסת בניו, כי כשהם גדלים, גדלה פרנסתם עמם; ולכן העקר תשתדל בחנוכם הרוחני, להחזיר בהם יראת שמים שלמה ואמונה פשוטה בו יתברך. ותשמר את

עצמך מאד לא לדבר בפניהם לשון-הרע, רכילות וליצנות, ולא להתלוצץ משום בריה שבעולם; כי טבע הבן, שמקבל את טבע האבא, ומה שהאב עושה, כן הבן עושה. לזאת, בני היקר לי מאד! אם אתה רוצה להצליח עם הבנים הזכרים שלך, ראה לחנך את עצמך, כי הבנים הזכרים שלך הם יחוק אותך, ובדיוק כפי שאתה תתנהג, כן הם יתנהגו, ולכן שלא תהיינה לך אחר-כך טענות, בראותך שהבנים זכרים אינם הולכים בדרכך, כי גם אתה פגמת בדעת ובשכל. לזאת ראה, אהובי, בני היקר, למסר את נפשך בעבור חנוך הבנים שלך. ורבנו ז"ל אמר (ספר המדות, אות בנים, סימן מב): הבנים הטובים – רפואה גדולה לאבות; כי אין עוד רפואה גדולה לאבא כמו שיש לו בנים זכרים בריאים בנפשם ברוחם, ולהפך – אין עוד צער גדול לאבא, כשבניו הזכרים אינם בריאים בנפשם ובשכלם, ומכל שכן כשיוצאים לתרבות רעה. לכן צריכים לבקש בכל יום ממנו יתברך על הבנים הזכרים, ולהשתדל בכל מיני השתדליות לחנכם בדרך התורה והיראה. וצריכים להשתדל בזה מקטנותם, כמובא בדברי רבנו ז"ל (ספר המדות, אות בנים, סימן סד): צריך ללמד את התינוק דרך ארץ מנעוריו; ולכן אל יקלו בעיניך דברים אלו, כי בנפשך הם. ואף שאני יודע, שמרב הצרות והיסורים שעוברים עליך בגשמיות

וברוחניות, אין לך עצבים לבניך, עם כל זאת תהיה פקח, כי
 סוף כל סוף מה ישאר ממך? רק אלו הבנים הזכרים, שהם
 ימשיכו את שמך, ואיזה נחת-רוח יהיה לך בשעה שתהיה
 זקן, ותראה את הגדולים שגדלת, ותראה בנים לבניך, שזה
 יהיה הנחת-רוח הכי גדול שלך. לזאת, אהובי, בני! ראה
 למסר נפשך בעבור גדול בניך, ותגדלם לתלמוד תורה,
 ותרחם עליהם, ואל תשפילם ואל תשבר אותם, ואז דיקא
 תצליח בגשמיות וברוחניות גם יחד עמכם. וזכר כלל זה,
 אשר הבנים הזכרים שלך באים קדם לכל העולם כלו. ואם
 תמסר עצמך בעבורם, אז יהיו הם מקשרים אליך בזה ובכא
 לנצח נצחים; אשרי מי שמכניס דברי אלו בתוך לבו, ומקימם
 בתמימות ובפשיטות, שאז ירוה רב נחת מבניו הזכרים
 בעולם הזה, ומכל שכן בעולם הבא לנצח נצחים.

תם ונשלם, שבח לאל בורא עולם!

סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם
זה שמו נאה לו

תְּקוּן הַכֶּלֶלִי

תְּקוּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד לְכֻלְלִיּוֹת הַחֻטָּאִים
וְהוּא פָּגַם הַבְּרִית, רַחֲמָנָא לִיצְלָן

וּמִסְגָּל מְאֹד גַּם לְפִרְנָסָה וְלִהְצַלְחָה בְּכֹל
הָעֲנִינִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת
אֲשֶׁרֵי מִי שִׂיא־מָרָם בְּכֹל יוֹם

יְסֻדוֹ, תְּקִנּוֹ, גְלוֹ וְצוּהָ לְפִרְסָמוֹ לְכֹל יִשְׂרָאֵל,
רְבֵנּוֹ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֹר הַגְּנוּז וְהַצֶּפּוֹן
בוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוּנְנוּ, מוֹרְנוּ וְרְבֵנּוּ

רְבִי נַחֲמָן מְבָרְסֵלֵב, זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ

הוֹבָא לְדָפוּס עַל-יְדֵי

חֲסִידֵי בְרֵסֵלֵב

עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

תקון הפללי

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמרות נריע לו: כי אל גדול יי ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי. לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

טז * מכתם לדוד שמרני אל כי חסיתי בך: ב אמרת ליי אדני אתה טובתי בל עליך: ג לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי בם: ד ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסיף נסביהם מדם ובל אשא את שמותם על שפתי: ה יי מנת חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי: ו חבלים נפלו לי בנעמים אף נחלת שפחה עלי: ז אברך את יי אשר יעצני אף לילות יסרוני כליותי: ח שויתי יי לנגדי תמיד כי מימיני בל אמוט: ט לכן שמח לבי ויגל כבודי אף בשרי ישכן לבטח: י כי לא תעזב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת: יא תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך נעמות בימינך נצח:

לב * לדוד משכיל אשרי נשוי פשע כסוי חטאה: ב אשרי אדם לא יחשב יי לו עון ואין ברוחו רמיה: ג כי החרשתי בלו עצמי בשאגתי כל היום: ד כי יומם וליילה תכבד עלי ידך נהפך לשדי בחרבני קין סלה: ה חטאתי אודיעך ועוני לא כסיתי אמרתי אודה עלי פשעי ליי ואתה נשאת עון חטאתי סלה: ו על זאת יתפלל כל חסיד אליך לעת מצא רק לשטף מים רבים אליו לא יגיעו: ז אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה: ח אשכילך ואורך בדרךך זו תלך איעצה עליך עיני: ט אל תהיו כסוס כפרד אין הבין במתג ורסן עדיו

א. אחר "אתה סתר לי" - צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

בלום בל קרב אליך: י רבים מכאובים לרשע והבוטח ביי חסד יסוכנו: יא
שמחו ביי וגילו צדיקים והרנינו כל ישרי לב:

מא * למנצח מזמור לדוד: ב אשרי משכיל אל דל ביום רעה ומלטהו
** ג יי ישמרהו ויחיהו ואשר בארץ ואל תתנהו בנפש איביו: ד יי יסעדנו
על ערש דוי כל משכבו הפכת בחליו: ה אני אמרתי יי חנני רפאה נפשי כי
חטאתי לך: ו אויבי יאמרו רע לי מתי ימות ואבד שמו: ז ואם בא לראות
שוא ידבר לבו יקבץ און לו יצא לחוץ ידבר: ח יחד עלי יתלחשו כל שנאי עלי
יחשבו רעה לי: ט דבר בליעל יצוק בו ואשר שכב לא יוסיף לקום: י גם איש
שלומי אשר בטחתי בו אוכל לחמי הגדיל עלי עקב: יא ואתה יי חנני והקימני
ואשלמה להם: יב בזאת ידעתי כי חפצת בי כי לא ירע איבי עלי: יג ואני
בתמי תמכת בי ותצייבני לפניך לעולם: יד ברוך יי אלהי ישראל מהעולם ועד
העולם אמן ואמן:

מב * למנצח משכיל לבני קרח: ב כאיל תערג על אפיקי מים כן נפשי
תערג אליך אלהים: ג צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא ואראה פני
אלהים: ד היתה לי דמעותי לחם יומם ולילה באמר אלי כל היום איה אלהיך:
ה אלה אצוקה ואשפכה עלי נפשי כי אעבר בסף אדם עד בית אלהים בקול
רנה ותודה המון חוגג: ו מה תשתוחחי נפשי ותהמי עלי הוחילי לאלהים כי
עוד אודנו ישועות פניו: ז אלוהי עלי נפשי תשתוחח על כן אצוקך מארץ ירדן
וחרמונים מהר מצער: ח תהום אל תהום קורא לקול צנוריך כל משכריך וגליך
עלי עברו: ט יומם יצוה יי חסדו ובלילה שירה עמי תפלה לאל חיי: י אומרה
לאל סלעי למה שכחתי למה קדר אלך בלחץ אויב: יא ברצח בעצמותי
תרפוני צוררי באמרם אלי כל היום איה אלהיך: יב מה תשתוחחי נפשי ומה
תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועת פני ואלהי:

נט * למנצח אל תשחת לדוד מכתם בשלח שאול וישמרו את הבית
להמיתו: ב הצילני מאיבי אלהי ממתקוממי תשגבני: ג הצילני מפעלי און
ומאנשי דמים הושיעני: ד כי הנה ארבו לנפשי גורו עלי עזים לא פשעי

תקון הפללי

וְלֹא חָטָאתִי יי: ה בלי עֹן וְרוּצוֹן וְכֹוֹנְנוּ עוֹרָה לְקִרְאתִי וְרָאָה: ו וְאֵתָה יי
 אֱלֹהִים צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִקְיִצָּה לְפָקֵד כָּל הַגּוֹיִם אֶל תַּחַן כָּל בְּגֵדֵי אֹן
 סָלָה: ז יְשׁוּבוּ לְעָרֵב יִהְיוּ כְּכֹלֵב וְיִסּוּבְבוּ עִיר: ח הִנֵּה יִבְעִיעוֹן בְּפִיהֶם חֲרֻבוֹת
 בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם כִּי מִי שָׁמַע: ט וְאֵתָה יי תִּשְׁחַק לָמוּ תִלְעַג לְכָל גּוֹיִם: י עֲזוּ אֲלֵיךָ
 אֲשַׁמְרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי: יא אֱלֹהֵי חֲסָדֵי יְקֻדְמֵי אֱלֹהִים יִרְאֵנִי בְּשׂוֹרֵי: יב
 אֶל תִּהְרַגְם פֶּן יִשְׁכַּחוּ עָמִי הַנִּיעְמוּ בְּחִילֶךָ וְהוֹרִידְמוּ מִגְּנָנוּ אֲדוֹנָי: יג חֲטָאת
 פִּימוּ דָבַר שִׁפְתֵימוּ וְיִלְכְּדוּ בְּגֹאוֹנָם וּמֵאֲלֹה וּמִפְּחָשׁ יִסְפְּרוּ: יד כִּלְהָ בַחֲמָה כִּלְהָ
 וְאִנְמוּ וְיִדְעוּ כִּי אֱלֹהִים מִשַׁל בְּיַעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סָלָה: טו וְיִשׁוּבוּ לְעָרֵב
 יִהְיוּ כְּכֹלֵב וְיִסּוּבְבוּ עִיר: טז הִמָּה יִנְיַעוֹן לְאַכֹּל אִם לֹא יִשְׁבַּעוּ וְיִלְיִנוּ: יז וְאִנִּי
 אֲשִׁיר עֲזָךְ וְאֶרְנֶן לְבַקֵּר חֲסָדֶךָ כִּי הֵייתָ מִשְׁגָּב לִי וּמְנוּס בְּיוֹם צָר לִי: יח עֲזֵי אֲלֵיךָ
 אֲזַמְרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי אֱלֹהֵי חֲסָדֵי:

עז א לִמְנַצַּח עַל יְדוּתוֹן לְאַסֵּף מְזֻמּוֹר: ב קוּלִי-אֵל אֱלֹהִים וְאַצְעֻקָה קוּלִי
 אֵל אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי: ג בְּיוֹם צָרָתִי אֲדַנִּי דְרָשְׁתִּי יָדִי לִלְוֶה נִגְרָה וְלֹא תִפּוּג
 מֵאֲנָה הַנֶּחֱס נִפְשִׁי: ד אֲזַכְרָה אֱלֹהִים וְאֶהְמִיָּה אֲשִׁיחָה וְתִתְעַשֵּׂף רוּחִי סָלָה: ה
 אַחֲזַתְּ שְׁמֵרוֹת עֵינַי נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים מִקְדָּם שְׁנוֹת עוֹלָמִים:
 ז אֲזַכְרָה נִגְיַנְתִּי בְּלִילָה עִם לְבָבִי אֲשִׁיחָה וְיִחַפֵּשׁ רוּחִי: ח הִלְעוֹלָמִים יִנַּח אֲדַנִּי
 וְלֹא יִסִּיף לְרִצּוֹת עוֹד: ט הָאֶפֶס לְנַצַּח חֲסִדוֹ גָּמַר אֲמַר לְדֹר וְדֹר: י הִשְׁכַּח חֲנוּת
 אֵל אִם קָפֵץ בְּאֵף רַחֲמֵי סָלָה: יא וְאֲמַר חֲלוּתִי הִיא שְׁנוֹת יָמַי עֲלִיּוֹן: יב אֲזַכְּרֹךְ
 מֵעַלְלֵי יָהּ כִּי אֲזַכְרָה מִקְדָּם פְּלֹאֵךְ: יג וְהִגִּיתִי כֹּל פְּעֻלָּךְ וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה:
 יד אֱלֹהִים בְּקִדְשׁ דְּרָכֶךָ מִי אֵל גְּדוֹל כְּאֱלֹהִים: טו אֵתָה הָאֵל עֲשֵׂה פְלֵא הוֹדַעְתָּ
 בְּעַמִּים עֲזָךְ: טז גְּאֻלַּת בְּזוֹרַע עֲמָךְ בְּנֵי יַעֲקֹב וְיוֹסֵף סָלָה: יז רְאוּךָ מִיָּם אֱלֹהִים
 רְאוּךָ מִיָּם יִחִילוּ אֵף יִרְגְּזוּ תִהְמוּת: יח זָרְמוּ מִיָּם עֲבוֹת קוּל נִתְנָנוּ שְׁחָקִים אֵף
 חֲצִצְיָה יִתְהַלְכוּ: יט קוּל רַעֲמָךְ בְּגִלְגַּל הָאִירוֹ בְּרָקִים תִּבֵּל רְגֹזָה וְתִרְעַשׂ הָאָרֶץ:
 כ בְּיָם דְּרָכֶךָ וְשִׁבִילֶךָ בְּמִים רַבִּים וְעַקְבוֹתֶיךָ לֹא נִדְעוּ: כא נְחִיתָ כִּצְאָן עֲמָךְ בְּיַד
 מִשָּׁה וְאֶהְרֶן:

תקון הפללי

כז

צ א תפלה למשה איש האלהים אדני מעון אתה היית לנו בדר ודר: ב
בטרם הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל ומעולם עד עולם אתה אל: ג תשב אנוש
עד דכא ותאמר שובו בני אדם: ד כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבר
ואשמורה בלילה: ה זרמתם שנה יהיו בבקר כחציר יחלף: ו בבקר יציץ
וחלף לערב ימולל ויבש: ז כי כלינו באפך ובחמתך נבהלנו: ח שתה עונתינו
לנגדך עלמנו למאור פניך: ט כי כל ימינו פנו בעברתך כלינו שנינו כמו הגה:
י ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת שמונים שנה ורהבם עמל ואון
כי גז חיש ונעפה: יא מי יודע עז אפך וכיראתך עברתך: יב למנות ימינו פן
הודע ונבא ללב חכמה: יג שובה יי עד מתי והנחם על עבדיך: יד שבענו בבקר
חסדך ונרננה ונשמחה בכל ימינו: טו שמחנו כימות עניתנו שנות ראינו רעה:
טז יראה אל עבדיך פלךך והדרך על בניהם: יז ויהי נעם אדוני אלהינו עלינו
ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

קה א הודו ליי קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו: ב שירו לו זמרו לו
שיחו בכל נפלאותיו: ג התהללו בשם קדשו ישמח לב מבקשי יי: ד דרשו יי
ועזו בקשו פניו תמיד: ה זכרו נפלאותיו אשר עשה מפתי ומשפטי פיו: ו זרע
אברהם עבדו בני יעקב בחיריו: ז הוא יי אלהינו בכל הארץ משפטיו: ח זכר
לעולם בריתו דבר צוה לאלף דור: ט אשר כרת את אברהם ושבועתו לישחק:
י ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם: יא לאמר לך אתן את ארץ כנען
חבל נחלתכם: יב בהיותם מתי מספר כמעט וגרים בה: יג ויתהלכו מגוי אל גוי
מממלכה אל עם אחר: יד לא הניח אדם לעשקם ויוכח עליהם מלכים: טו אל
תגעו במשיחי ולבאי אל תרעו: טז ויקרא רעב על הארץ כל מטה לחם שבר:
יז שלח לפניהם איש לעבד נמכר יוסף: יח ענו בככל רגלו ברזל באה נפשו: יט
עד עת בא דברו אמרת יי צרפתהו: כ שלח מלך ויתירהו משל עמים ויפתחהו:
כא שמו אדון לביתו ומשל בכל קנינו: כב לאסר שריו בנפשו וזקניו יחכם:
כג ויבא ישראל מצרים ויעקב גר בארץ חם: כד ויפר את עמו מאד ויעצמהו
מצריו: כה הפך לבם לשנא עמו להתנכל בעבדיו: כו שלח משה עבדו אהרן

תקון הפללי

אֲשֶׁר בָּחַר בוֹ: כו שָׁמוּ בָם דְּבָרֵי אֲתוּחָיו וּמִפְתָּיִם בְּאֶרֶץ חָם: כח שְׁלַח חֲשָׁךְ וַיִּחְשֹׁךְ וְלֹא מָרוּ אֶת דְּבָרוֹ: כט הִפֵּךְ אֶת מִימֵיהֶם לְדָם וַיִּמַּת אֶת דְּגָתָם: ל שָׂרָץ אֲרָצָם צָפְרָדַעִים בְּחַדְרֵי מַלְכֵיהֶם: לא אָמַר וַיָּבֵא עֲרֹב כְּנִים כָּל גְּבוּלָם: לב נִתַּן גִּשְׁמֵיהֶם בְּרֹד אֵשׁ לְהַבֹּת בְּאֲרָצָם: לג וַיֵּךְ גִּפְנִים וַתֵּאֱנַתָּם וַיִּשְׁבַּר עֵץ גְּבוּלָם: לד אָמַר וַיָּבֵא אֲרָבָה וַיִּלֶּק וַאִין מִסְפָּר: לה וַיֹּאכַל כָּל עֵשֶׂב בְּאֲרָצָם וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם: לו וַיֵּךְ כָּל בְּכוֹר בְּאֲרָצָם רֵאשִׁית לְכָל אוֹנָם: לז וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב וַאִין בְּשִׁבְטֵי כוֹשֵׁל: לח שָׁמַח מְצָרִים בְּצִאתָם כִּי נָפַל פַּחַדָם עֲלֵיהֶם: לט פָּרַשׁ עֵנָן לְמִסְךָ וְאֵשׁ לְהֵאִיר לַיְלָה: מ שָׁאַל וַיָּבֵא שְׁלוֹ וְלַחֵם שְׁמַיִם יִשְׁבִיעֵם: מא פָּתַח צוּר וַיִּזְוֹבוּ מַיִם הִלְכוּ בְּצִיּוֹת נְהָר: מב כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קִדְשׁוֹ אֶת אֲבָרְהָם עֲבָדָיו: מג וַיּוֹצֵא עִמּוֹ בְּשִׁשּׁוֹן בְּרַנָּה אֶת בַּחֲרִירוֹ: מד וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת גּוֹיִם וַעֲמַל לְאֻמִּים יִירְשׁוּ: מה בַּעֲבוּר יִשְׁמְרוּ חֻקָּיו וְתוֹרָתוֹ יִנְצְרוּ הַלְלוּיָהּ:

קלז א על נהרות בכל שם ישכנו גם כפינו בזכרנו את ציון: ב על ערבים בתוכה תלינו כנרותינו: ג כי שם שאלונו שובינו דברי שיר ותוללנו שמחה שירו לנו משיר ציון: ד איה נשיר את שיר יי על אדמת נכר: ה אם אשכחך ירושלים תשכח ימיני: ו תדבק לשוני לחכי אם לא אזכרכי אם לא אעלה את ירושלים על ראש שמחתי: ז זכר יי לבני אדום את יום ירושלים האמרים ערו ערו עד היסוד בה: ח בת בכל השרודה אשרי שישלם לך את גמולך שגמלת לנו: ט אשרי שיאחז ונפץ את עלליך אל הסלע:

קנ א הללויה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו: ב הללוהו בגבורתו הללוהו כרב גדלו: ג הללוהו בתקע שופר הללוהו בנגל וכנור: ד הללוהו בתף ומחול הללוהו במנים ועוגב: ה הללוהו בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי תרופעה: ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יי שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל: ותשועת צדיקים מיי מעוזם בעת צרה: ויעזרם יי ויפלטם ויפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו:

קנו לכם זכויות במפעל חיין של הצדיק זיע"א!

מאות סועדים ביום

בוקר צהריים וערב

ללא מטרות רווח

מזה שנים רבות שעמותת "ישמח צדיק" מפעילה את מפעל החסד הגדול בצפון בית התבשיל "אהל אברהם" שייסדו כ"ק מוהרא"ש זיע"א הצדיק מיבנאל, הפועל ביבנאל בשעות הבוקר, צהריים וערב. והכל חינם אין כסף!

אנו מזמינים אתכם לבוא ולראות בעצמכם את המפעל המדהים!

04-6656666

מוקד אחד לכל הישועות

04-6656666

זיווג, פרנסה, הצלחה,
זרע בר קיימא, רפואה שלמה,
שלום בית, חיזוק, הדרכה, שמחה...

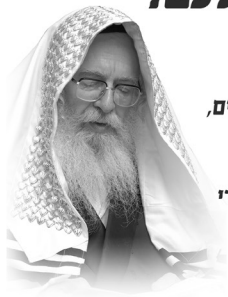
שאלות ותשובות של הצדיק \ חדשות ועדכונים
אמונה \ שמחה \ התחזקות \ ביטחון \ עצות וישועות

סרקו את הקוד והיכנסו לאתר ברסלב סיטי breslevcity.co.il

קרון הדפסה "היכל הקודש" למען זיכוי הרבים!

**תבחרו איזה ספר אתם רוצים לזכות את הרבים
ונכר ההדפסה מתחילה!
אנחנו דואגים להדפסה והפצה
והזכות כולה עומדת לכם!**

כבוד קדושת הצדיק מיבנאל זצוק"ל הבטיח:

"כל מי שצריך איזו ישועה יהיה מה שיהיה וכו' זיווג, או בנים,
או בריאות וכו' וכו', וידפיס ספר אחד או ישתתף בהדפסת
הספר, יראה ישועה בלי שום ספק".

"אשרי מי שעוזר להדפיס את הספרים האלו, ואשרי ואשרי
מי שעוזר להפיצם, כי אין מספיק שכר לשלם עבור זה, כי
הספרים האלו מחיים את כל הנפשות ההוגים בהם".

התקשרו: 04-6656666, 04-6721909

תפילת הדרך

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתולכנו ותצעידנו לשלום. ותסמכנו לשלום. ותדריכנו לשלום. ותגיענו למחוז הפצנו לחיים ולשמחה ולשלום (אם דעתו לחזור מיד אומר: ותחזירנו לשלום) ותצילנו מפף כל אויב ואורב ולסטים וחיות רעות בדרך, ומפל מיני פרעניות המתרגשות לבוא לעולם ותשלח ברכה בכל מעשה ידינו, ותתננו לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל ראינו ותשמע קול תחנונינו. כי אל

שומע תפלה ותחנון אתה: ברוך אתה יי שומע תפלה:

כ"י מלאכי'ו יצוה ל'ה לשמרך בכל דרכיך:

ויעקב הלך לדרך ויפגעו בו מלאכי אלהים: ויאמר יעקב כאשר ראם (ר"ת רפאל אוריאל מיכאל) מחנה אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא מחנים:

בשם יי אלהי ישראל. מימיני מיכאל. ומשמאלי גבריאל, ומלפני אוריאל, ומאחורי רפאל, ועל ראשי שכנית אל:

על הדרך אפשר לפעול ישועות!

תורמים להבטחתו האדירה של הצדיק

ורואים ישועות מעל לגדר הטבע.

הצדיק מיבנאל הבטיח שמי שיתרום להדפסת ספר אשר בנחל יראה ישועות מחוץ לדרך הטבע.

להשתתפות חייגו 04-6656666

הקונטרס הבא יכול להיות לזכותך

תרומה שכולה קודש!

באפשרותך להקדיש את ההדפסה
הבאה להצלחה, לפרנסה, לעילוי נשמת,
למציאת זיווג ולכל בקשה לישועה

התקשרו: 04-6656666

מי לא צריך ישועה!?

ההבטחה הקדושה של מוהרא"ש הקדוש זיע"א
על הדפסת חלק בספר "אשר בנחל"

"אני מבטיח שכל מי שידפיס חלק אחד
"אשר בנחל"

יראה ניסים נגלים שיעשה עימו הקב"ה!
וכל חולה רח"ל שיקבל על עצמו כרך "אשר בנחל"

יתרפא

וכל מי שצריך ישועה יקבל על עצמו
להדפיס חלק "אשר בנחל"
יראה ישועה"

(מתוך "אשר בנחל" קלה, לזר, רמב)

ועכשיו בפורמט מיוחד לרפואת עם ישראל
הצטרפו למי שכבר זכה!

התקשרו: 04-6656666